

Yıldızları Sayan Tavşan

Ebru Mina TOMURCUK

Yıldızları Sayan Tavşan

Ebru Mina TOMURCUK

Bir ayırın kenarındaki sıcak bir yuvada Luna adında küçük bir tavşan yaşırdı. Yumuşak, krem beyazı tüyleri ve içi soluk pembe uzun kulakları vardı. Her gece dışarı zıplayıp gökyüzüne bakardı. Yıldızlar, koyu mavi bir battaniyeye serpilmiş minik elmaslar gibi parıldardı. Luna, büyükannesinden hediye olan, üzerine sarı yıldızlar işlenmiş küçük mavi bir atkı takardı.

Luna gece gökyüzünü her şeyden çok severdi. Pürüzsüz bir taşın üstüne oturur ve yıldızları saymaya çalışırdı. 'Bir, iki, üç...' diye fısıldardı. Ama kısa sürede sayıyı şaşıırırdı. Yıldızlar parıldayıp dans eder, onu güldürürdü. 'Saymak için çok fazlalar!' diye iç çekerti. Yine de ertesi gece ve ondan sonraki gece yeniden denerdi.

Berrak bir gecede Luna bir dilek tuttu. 'Keşke her bir yıldızı sayabilsem,' dedi. Patileriyle saymaya başladı. 'Bir, iki, üç, dört...' Ama bir bulut geçip bazı yıldızları sakladı. 'Olamaz!' diye bağırdı. 'Şimdi baştan başlamam gerek!' Küçük ayağını yere vurdu. Yıldızları saymak düşündüğünden daha zordu.

Luna başka bir yol denedi. Önce en parlak yıldızları saydı. 'Bir, iki, üç...' Ama sonra aralarındaki daha soluk yıldızları fark etti. 'Onlar da sayılır mı?' diye merak etti. Yuvarlak, koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Baktığı her yerde yıldızlar vardı. 'Belki daha büyük bir kâğıda ihtiyacım var,' dedi, ama hiç kâğıdı yoktu.

Tam o sırada yukarıdan yumuşak bir vınlama sesi geldi. Bilge, yaşlı bir baykuş süzülerek indi ve Luna'nın yakınındaki bir dala kondu. Baykuşun yumuşak kahverengi ve gri tüyleri, büyük kehribar rengi gözleri ve gagasında altın çerçeveli minik gözlükleri vardı. 'Merhaba, küçük,' dedi baykuş. 'Ben Olive. Neden gökyüzüne kaşlarını çatıyorsun?'

Luna baykuşa baktı. 'Bütün yıldızları saymaya çalışıyorum,' dedi, 'ama çok fazlalar! Bir türlü bitiremiyorum.' Olive usulca kıkırdadı. 'Her yıldızı saymak imkânsız,' dedi. 'Bir baykuş için bile. Ama gece gökyüzünün tadını çıkarmanın başka bir yolu var.' Luna'nın kulakları dikildi. 'Nasıl bir yol?' diye sordu.

Olive geniş, sakın kanatlarını açtı. 'Sana göstereyim,' dedi. Kanadının ucunu bir yıldız grubuna doğrulttu. 'Şu büyük bir kepçeye benzeyen yıldızları görüyor musun?' Luna başını yana eğdi. 'Evet! Bir kevgire benziyorlar!' Olive başını salladı. 'Bu, Büyük Kepçe. Büyük Ayı denen bir takımyıldızın parçası.'

Luna'nın gözleri parladı. 'Yıldızlardan yapılmış bir ayı mı?' diye fısıldadı. Olive gülümsedi. 'Evet. Uzun zaman önce insanlar yıldızlarda resimler görmüşler. Noktaları birleştirip hikâyeler anlatmışlar.' Luna daha da yaklaştı. 'Daha fazla resim bulabilir miyiz?' diye sordu. 'Elbette,' dedi Olive. 'Gökyüzü onlarla dolu. Hadi bir kuğu arayalım.'

Olive başka bir yere uçtu ve yeniden işaret etti. 'Haç şeklindeki şu yıldızları görüyor musun? İşte o Kuğu, gökyüzünde uçuyor.' Luna geniş kanatlı, zarif bir kuğu hayal etti. 'Çok güzel!' diye fısıldadı. 'Şurada da,' dedi Olive, 'İkizler var. Yan yana iki parlak yıldız.' Luna kıkırdadı. 'El ele tutuşuyorlar gibi görünüyorlar!'

İki arkadaş geceyi takımyıldızları bularak geçirdi. Bir aslan, bir yengeç ve uçan bir at buldular. Luna saymayı tamamen unuttu. 'Bu çok eğlenceli!' dedi. Olive'in gözlükleri yıldız ışığında parladı. 'Yıldızlar bir hikâye kitabı gibidir,' dedi. 'Her resim, keşfedilmeyi bekleyen bir masal.' Luna başını salladı, bıyıkları sevinçle titredi.

'Ama Olive,' diye sordu Luna, 'kaç tane takımyıldız var?' Olive bir an düşündü. 'Kimse kesin bilmiyor,' dedi. 'İnsanlar seksen sekiz tane bulmuş, daha fazlası da olabilir.' Luna'nın ağzı şaşkınlıkla açıldı. 'Gökyüzünde seksen sekiz resim!' diye haykırdı. 'Bu çok fazla hikâye demek.' Olive başını salladı. 'Ve her biri özel.'

Luna yıldızlara yeni gözlerle baktı. Artık onları sayma telaşı duymuyordu. Bunun yerine içinde sıcak bir parıltı hissetti. 'Onları sevmek için her yıldızı saymama gerek yok,' dedi usulca. Olive gülümsedi. 'Doğru, küçük. Bazı harikalar sayılmak değil, takdir edilmek içindir.' Luna atkısına sokuldu, mutlu ve huzurlu hissetti.

Olive usulca kanadını Luna'nın etrafına doladı. 'Yarın gece daha fazlasını öğrenmek ister misin?' diye sordu. Luna'nın gözleri parladı. 'Evet, lütfen!' dedi. 'Seksen sekiz takımyıldızın hepsini bulmak istiyorum!' Olive güldü. 'Bu biraz zaman alabilir, ama birkaçıyla başlayabiliriz.' Birlikte gökyüzüne baktılar, gecenin büyüsunü paylaşan iki arkadaş.

Ay yükselirken Luna esnedi. 'Eve gitmeliyim,' dedi. 'Ama hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum.' Olive gülümsedi. 'Yıldızlar yarın da burada olacak,' dedi. 'Ve ondan sonraki gece, ve daha sonraki. Gökyüzü hep seni bekliyor.' Luna baykuşun kanadına sarıldı. 'Teşekkür ederim, Olive,' diye fısıldadı. 'İyi geceler.'

Luna yuvasına geri zıpladı, ama hemen içeri girmede. Pürüzsüz taşına oturdu ve bir kez daha yukarı baktı. Yıldızlar ona göz kırpmıyormuş gibi parıldadı. Büyük Kepçe'yi ve Kuğu'yu tek başına buldu. 'Sizi görüyorum,' dedi usulca. 'Hepinizi görüyorum.' Sonra içeri girdi, sıcacık ve mutlu.

O geceden sonra Luna bir daha yıldızları saymaya çalışmadı. Bunun yerine gökyüzünde resimler ve hikâyeler aradı. Bazı harikaların ölçülemeyecek kadar büyük olduğunu ve bunun sorun olmadığını öğrendi. Gece gökyüzü büyü ve neşeyle doluydu ve Luna bunu arkadaşı Olive ile paylaşabildiği için mutluydu. Her gece yıldızlar arasında yeni bir maceraydı.